

ת"פ 22983/06/19 - מדינת ישראל נגד אייל יצחקי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 22983-06-19 מדינת ישראל נ' יצחקי

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נ ג ד

הנאשם: אייל יצחקי

בשם המאשימה: עו"ד חן זערור

בשם הנאשם: עו"ד יניב פרץ ומתמחה עידן מור

החלטה

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהסדר טיעון בכתב אישום מתוקן הנושא שני אישומים: אישום מס' 1 - בארבעה מועדים שונים בחודשים אוקטובר ונובמבר 2017 פנה הנאשם לאברהם קקון באמצעות יישומון "טלגראם", וביקש לרכוש ממנו סם מסוכן מסוג קנאביס. בהתאם לכך רכש הנאשם קנאביס במשקל בין 58 גרם לבין 150 גרם כל פעם (סה"כ 461 גרם) כנגד תמורה כספית שהצטברה לסך 22,700 ₪. בגין אישום זה הורשע הנאשם בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית (ריבוי עבירות), לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים). אישום מס' 2: ביום 8.1.18 החזיק הנאשם בביתו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.3930 גרם נטו. בגין אישום זה הורשע בהחזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים. בהתאם להסכמת הצדדים הופנה הנאשם לקבלת תסקיר, במסגרתו התבקש שירות המבחן לבחון אפשרות לסיים את ההליך ללא הרשעה.

תסקירי מבחן

2. ממצאי התסקירים יובאו בתמצית, מפאת צנעת הפרט. הנאשם בן 35, נעדר הרשעות קודמות, מתגורר עם בת זוגו ביחידת דיור בבית הוריו, עובד כעצמאי בשרטוט וגרפיקה וכשכיר בתיווך ואדריכלות. בילדותו חווה קשיים לימודיים

בשל ליקוי למידה, והתמודד עם התנהלות משפחתית מורכבת (עמ' 2 פסקה 2 לתסקיר הראשון). הנאשם בעל השכלה תיכונית, השלים שירות צבאי מלא כלוחם בסיירת גולני, במהלכו נחשף לאירועים קשים שהסבו לו מצוקה רגשית. לאחר שחרורו מצה"ל השתלב בעבודה בבנייה. לאחר מכן התגורר בחו"ל ועבד בעבודות שונות, ובגיל 24 שב למגורי קבע בארץ, אז החל לעבוד כמנהל תיקי לקוחות וכיועץ מסחר. לאחר מספר שנים החל ללמוד לימודי 'הנדסאי אדריכלות', ומסיום לימודיו ועד היום עובד בתחום עיסוקו. בשנת 2015 היה מעורב בתאונת דרכים בה נפגע בגבו התחתון, בעקבותיה סובל עד היום מכאבים עזים המקשים על תפקודו היומיומי. לאחר שטיפול בתרופות אופיאטיות לא הקל על כאביו, ואף גרם לתופעות לוואי, פנה הנאשם בבקשה לקבל אישור לשימוש בקנאביס רפואי. לאחר מאמצים מרובים קיבל היתר. לטענתו, השימוש בקנאביס רפואי היטיב את מצבו ומקל על כאביו. הנאשם הוסיף ושיתף אודות מצוקה משפחתית-זוגית נוספת המפורטת בתסקיר הראשון (עמ' 2 פסקה 3).

הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירות מושא האישום הראשון, אלא שלדבריו רכש את הסם לצורך שימוש העצמי, זאת בתקופה בה נזקק לסם להקלה על כאביו, בשלב בו סורבה בקשתו לקבל היתר. אשר לאישום השני, קיבל לדבריו את הסם מסוג קוקאין מתוך כוונה לצורכו כמזור, אך נוכח התנגדותה הנחרצת של בת זוגו נמנע מלעשות בו שימוש, וכך נותר הסם בביתו, עד שנמצא בידי השוטרים (תסקיר שני, עמ' 2 פסקה 1). בדיקות שתן שנתן הנאשם העלו ממצאים של שרידי סם מסוג קנאביס, המתיישבים עם טענתו כי הוא צורך קנאביס רפואי בהתאם להיתר.

קצינת המבחן התרשמה לחיוב מן הנאשם, אשר למרות קשיים שחווה בשלל מישורים - משפחתיים, לימודיים ונפשיים, הצליח להתקדם ולהתפתח בהשכלה ובתעסוקה, שמר על יציבות והתמדה ובנה את עתידו. היא העריכה כי מדובר באדם נורמטיבי, שאינו מאופיין בקווי אישיות עברייניים, שיתף בפתיחות מעולמו הפנימי, והפנים את הגורמים שהביאו אותו לביצוע העבירות. ההליך הפלילי כשלעצמו מהווה גורם הרתעה משמעותי עבורו, בפרט לאחר שקיבל היתר לשימוש בקנאביס רפואי, נתון המפחית את הסיכון להישנות עבירות. קצינת המבחן המליצה להורות על ביטול הרשעתו, בהינתן גילו הצעיר, שיתוף הפעולה שלו, והחשש מפני פגיעה בתעסוקתו על רקע הכשרתו כהנדסאי מוסמך ובעל רישיון תיווך. בסיפא לתסקיר הראשון הציעה לגזור עליו צו של"צ למשך 250 שעות.

בתסקיר המשלים עמדה קצינת המבחן על העמקת שיתוף הפעולה של הנאשם, לרבות באשר למצוקה נפשית ממנה הוא סובל על רקע אירועים בשירותו הצבאי. הנאשם שולב בטיפול פרטני, שיתף בקשייו ורואה בטיפול מקום בו הוא יכול להיעזר בהתמודדות עם קשייו הרגשיים. במצב דברים זה ובהשלמה לאמור בתסקיר הראשון, המליצה קצינת המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך כשנה, ובהתאם להקטין את היקף השל"צ ל-200 שעות. המלצתה לביטול ההרשעה נותרה בעינה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה השמיעה טיעוניה לפני בית המשפט בשתי פעימות. בדיון מיום 12.10.21 עמדה על עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 5 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בטרם השלמת הטענות ולאור הערות בית המשפט, הסכימה להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים, מבלי לכבול את עמדתה. בדיון המשך מיום 13.2.22, בעקבות התסקיר המשלים ולאחר

שנמלכה בדעתה, הודיעה ב"כ המאשימה על נכונותה לחרוג לקולה ממתחם הענישה, וביקשה לגזור על הנאשם צו של"צ בהיקף של 300 שעות, קנס, מאסר על-תנאי, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי. בצד זאת, התנגדה לביטול ההרשעה, זאת על רקע כמות הסם שהחזיק הנאשם, טענתו כי הסם נועד כולו לשימוש עצמי, בניגוד להוראת החיקוק בה הורשע בהתאם להודאתו, העובדה כי החזיק גם מנת קוקאין לשימוש עצמי, והיעדר ראיות לנזק מוחשי. היא טענה כי עיסוקו של הנאשם בתיווך איננו מצדיק כשלעצמו ביטול ההרשעה, והפנתה לרע"פ 3224/19 אדם אביב נ' מדינת ישראל(28.5.19).

ב"כ הנאשם פתח טיעוניו בהגשת אסופת מסמכים שנועדו לבסס את מצבו העדכני של הנאשם ונסיבותיו: תעודת שחרור מצה"ל ותעודת לוחם, תעודת הנדסאי, רישיון לתיווך במקרקעין, מסמכים רפואיים הקשורים בנסיבות שפורטו בתסקיר, היתר שימוש בקנאביס רפואי ועוד (ענ/1-ענ/10). הוא שב ופירט את הנתונים העומדים לזכותו של הנאשם, גילו, היעדר הרשעות קודמות כלשהן, עבודתו, שירותו הצבאי כלוחם בסיירת, לרבות השתתפותו במלחמת לבנון השנייה. הוא עמד על מצבו הרפואי של הנאשם והכאבים העזים שסבל בעקבות תאונת דרכים, שהקשו מאוד על תפקודו. טיפולי פיזיותרפיה ומשככי כאבים לא הועילו, ובצר לו ביצע את העבירות לאחר שסורבו בקשותיו לקבלת קנאביס רפואי. הנאשם עוסק בתיווך, ומעסיקו - בן כשבעים, הודיע לנאשם כי יפטרו לאלתר ככל שהרשעתו תעמוד על כנה (לא הוגשו מסמכים בעניין זה). ב"כ הנאשם עמד על חלופת הזמן, האירועים התרחשו לפני למעלה מארבע שנים, וכתב האישום הוגש באיחור ניכר, כשנה לאחר תום השימוע. מאז השתנו הנסיבות, הנאשם בזוגיות, בת זוגו בהריון מתקדם בסיכון, לאחר תהליכים ממושכים שהתארכו על פני כחמש שנים, הוא עתיד להיות בקרוב אב ומפרנס יחיד, אדם עובד, תורם לחברה. הנאשם מכיר בפסול שבהתנהגותו ומכה על חטא. משכך עתר לביטול הרשעתו על מנת להימנע מפגיעה בעתידו תוך הפנייה לפסיקה.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה כנים על מעשיו, העיד על עצמו כי כיום מבין את הפסול שבמעשיו, וביקש, שמא נאמר התחנן, למידת הרחמים. לדבריו, שירת את המדינה בכבוד כלוחם בסדיר ובמילואים, "נתתי את כל הנשמה שלי", שיקם את חייו בהליך טיפולי, מודע לחוסר החוקיות בהתנהלותו, והתחייב לא לחזור לעולם על מעשיו. לטענתו, מעסיקו הבהיר לו כי אם יורשע, יפטרו על אתר.

דין

4. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים בדבר הצידוק לחרוג לקולה ממתחם הענישה, יתמקד הדיון בשאלת ההרשעה. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדיון, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאיננו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה. ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, וכוחה יפה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. החלטה לסיים את ההליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון - סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים, השני - יש להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. הנאשם נדרש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויו בשיקומו ולבסס אותה בראיות.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, שוכנעתי כי עניינו של הנאשם נמנה על אותם חריגים שבחריגים המצדיקים

הימנעות מהרשעתו בדין. התנאי הראשון: מבלי להקל ראש בחומרת העבירות שביצע הנאשם, והגם שמדובר בהרשעה בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ברי כי ברקע מצויות נסיבותיו האישיות של הנאשם, בדגש על מצבו הרפואי וניסיונותיו המרובים לקבל רישיון לצריכת קנאביס. חלוף הזמן - ממועד ביצוע העבירות עד מועד הגשת כתב האישום (כשנה ומחצה), קל וחומר ממועד ביצוע המעשים ועד היום (למעלה מארבע שנים), אך מחזק את המסקנה כי ראוי ליתן משקל יתר לנסיבותיו של הנאשם. מכאן, הגעתי למסקנה כי העבירה כשלעצמה מאפשרת ביטול ההרשעה. בכך לא סגי.

התנאי השני: במקבילית הכוחות שבין חומרת העבירה והכלל המורה להרשיע את מי שביצע עבירות פליליות, לבין הנזק הצפוי להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו בדין, האיזון הראוי מורה להימנע מהרשעתו של הנאשם. שוכנעתי כי נסיבותיו - גילו, חלוף הזמן, מצבו המשפחתי, הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק, הגעתו להישגים חרף קשיים, שירותו הצבאי כלוחם ביחידה מובחרת, תוך סיכון מתמיד לחייו, התמדתו בלימודיו ורכישת מקצוע, ובהתחשב בחשש מפני פגיעה בעיסוק, לבטח בשלב המוקדם בו הוא נתון בחייו המקצועיים, שילוב כל אלו מצדיק ביטול ההרשעה. אמנם, הנאשם לא הצביע באופן מובהק על ראיות המלמדות על נזק מוחשי, אך בחרתי להאמין לדבריו באשר להודעת מעסיקו כי יפטרו לאלתר ממקום עבודתו ככל שהרשעתו תישאר על כנה. כן החלטתי ליתן משקל להמלצת שירות המבחן.

אוסף, כי חרף הכלל בדבר החובה להוכיח פגיעה קונקרטית, ניתן להצביע על מקרים בהם בוטלה הרשעה אף בהיעדר אינדיקציה מוחשית ממשית לפגיעה. ראו רע"פ 8215/16 אברהם יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.17); ע"פ 4466/13 פורטל נ' מדינת ישראל (22.5.14); רע"פ 3446/10 אלחלים נ' מדינת ישראל (6.4.11); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.20); עפ"ג (מחוזי י"ם) 20164-11-19 מדינת ישראל נ' כהן (8.7.20, לא פורסם). למקרה בו המאשימה הסכימה לביטול הרשעה חרף כך שלא ניתן היה להצביע על נזק מוחשי שייגרם לנאשם ראו ת"פ (שלום רשל"צ) 15351-10-17 מדינת ישראל נ' יניב שוסטר (14.1.19).

5. בטרם סיום ראו פסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007):

"מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין" (פסקה 11).

תוצאה

6. בהינתן המסקנה בדבר ביטול ההרשעה והסתפקות בצו מבחן ושל"צ, החלטתי להורות על ביצוע של"צ לתקופה העולה על זו שהמליצה קצינת המבחן, בהתאם לעמדתה העונשית של המאשימה. אני מורה כדלקמן:

א. הרשעתו של הנאשם מבוטלת.

ב. הנאשם מועמד בצו מבחן למשך שנה. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו, הרשעתו, וגזירת דינו מחדש.

ג. הנאשם יבצע 300 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) במסגרת עמותת "קופת הצדקה המרכזית" בנתניה בהתאם לאמור בתסקיר המבחן. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ תוך שנה מהיום. הוסבר לנאשם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט להרשיעו ולגזור את דינו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשפ"ב, 01 מרץ 2022, במעמד הצדדים.